

ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

ΕΙΝΕ γνωστή καθ' όλον τὸ ἑλληνικὸν στράτευμα ἡ ὠραία, ἡ μέχρις ἀλτροῦσμοῦ καὶ αὐτοθυσίας ἐξικνουμένη ψύχωση τοῦ κ. Ν. Κουτσουκοπούλου ὑπὲρ τῆς ἐν Κερκύρα Σχολῆς τῶν Ἐφέδρων ἀξιωματικῶν, μὲ τὸ ὄνειρον τῆς ὁποίας ἐξῆσεν, εἰργάσθη, ἐκοπίασε, ἐταλαιπωρήθη, ἠγγρύπησε, ἔγραψε μελέτας, ὑπέβαλε ὑπομνήματα, κατέστρωσε ἀριθμοὺς καὶ στατιστικάς, ἐβροντοφώνησε ἐπὶ εἰκοσαετίαν καὶ πλέον, ἀγωνιζόμενος νὰ πείσῃ, νὰ μεταδώσῃ τὴν ἐνδόμυχον πίστιν του εἰς τοὺς κυβερνῶντας, ὅτι τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς καὶ ὁ σκοπὸς αὐτῆς εἶναι ἀναποσπάστως συνδεδεμένα μὲ τὸ προσεχὲς στρατιωτικὸν μέλλον τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία μόνον διὰ τῶν ἰδίων τῆς ὀπλων θὰ ἀπελύτρωνεν μίαν ἡμέραν τοὺς σκλάβους ἀδελφούς μας τῆς Ἡπείρου καὶ Μακεδονίας. Καὶ ὑπῆρξε ὁ ἐμπνευσμένος προφήτης δι' ὅσα ἐπίστευσε καὶ ἐκήρυξε καὶ ἐνεσαρκώθη.

Οἱ δύο ἐνδοξοὶ πόλεμοι διεπίστωσαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἐθνικοῦ του κηρύγματος. Ἡ Σχολή, τὴν ὁποίαν οἱ κατὰ καιροὺς ἀρμόδιοι

παρέβλεψαν ἢ ἐπολέμησαν ἐκ πλάνης ἢ προκαταλήψεως, προσέφερον ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας. Καὶ ἂν εἰσηκούετο ὁ μέγας αὐτῆς ἠθικός ὑποστηρικτής, καὶ ἐφηρμόζοντο ὅσα οὗτος ὑπεδείκνυε, ἡ Σχολὴ θὰ ἠδύνατο νὰ παράσχη ἐπαρκέστερα καὶ ἰσχυρότερα νεῦρα καὶ ὄργανα εἰς τὰ ἀναίμικα στελέχη τοῦ στρατεύματος.

Δὲν εἶνε ὑπερβολὴ ἂν εἶπη τις, ὅτι ὀλίγα φύλλα ἐκ τῶν ἀμαράντων δαφνῶν, αἱ ὁποῖαι ἔστυψαν τὰ ἑλληνικὰ ὄπλα, ἀνήκουν αὐτοδικαίως καὶ εἰς τὸν εὐγενῆ ἐργάτην καὶ ἀπόστολον τῆς Σχολῆς. Καὶ δικαιοῦται νὰ ὑπερηφανεύεται, διότι τὰ θετὰ τέκνα του, οἱ ἔφεδροι ἀξιωματικοί, οὓς ἠγάπησε καὶ ἐνεψύχωσε καὶ μετουσίασε τὴν πρὸς αὐτὴν πίστιν του καὶ τὴν φλόγα τῆς ἐθνικῆς ἰδέας, ἐπολέμησαν καὶ ἐθυσιάσθησαν γενναίως ὑπὲρ τῆς τιμῆς τῆς Πατρίδος.

Ἄλλὰ, μαζὶ μὲ τὸ αἶσθημα τῆς ὑπερηφανείας καὶ τῆς χαρᾶς διὰ τὴν κατὰ τὸν πόλεμον θαυμασθεῖσαν δρᾶσιν τῶν ἐφεδρῶν ἀξιωματικῶν, πόσους σπαραγμοὺς ἠσθάνθη καὶ πόσα δάκρυα ἔχυσε δι' ὄσους ἐξ αὐτῶν εὗρον ὠραῖον θάνατον εἰς τὰ πεδία τοῦ πολέμου! Κάθε ἀπώλεια ἔσχιζε καὶ τὰ ἰδικὰ του πατρικά του στήθη, διότι ὅλους τοὺς ἠγάπα, δι' ὅλους ἐφρόντιζε, ἠγρύπνει, ἠσθάνετο παλμοὺς ἀγίας καὶ τρυφερᾶς στοργῆς.

Ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν παριστάνει τὸν κ. Κουτσουκόπουλον ἐν μέσῳ ἐξάδου ἐφεδρῶν ἀξιωματικῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἐπέπρωτο νὰ ἐπιζήση ἄθικτος εἰς καὶ μόνον, διότι ἐκ τῶν ἄλλων εἰς μὲν ἐτραυματίσθη σοβαρῶς, τοὺς δὲ λοιποὺς τέσσαρας θρηνεῖ ἀλλὰ καὶ μακαρίζει πεσόντας εἰς τὸν βωμὸν τῆς Πατρίδος. Ὁ ἐκ δεξιῶν καθήμενος Ἄν. Λουκέρης ἐκ Κεφαλληνίας, λαθὼν μέρος εἰς ὄλας τὰς μάχας κατὰ τὴν Τούρκων, ἀπεβίωσε προσβληθεὶς ἐκ τυφοειδοῦς πυρετοῦ. Ὁ ὄπισθεν ὄρθιος Σ. Νίτσας ἐκ Κερκύρας ἐτραυματίσθη εἰς τὰς τελευταίας μάχας κατὰ τῶν Βουλγάρων. Ἐκ τῶν τριῶν πρὸς τὰ ἀριστερὰ ὁ ἐγγύς του καθήμενος Γ. Τσερούτης ἐκ Κερκύρας μετὰ τὰς πρώτας μάχας ἀπεβίωσεν ἀσθενήσας ὁ ἐν τῷ μέσῳ ἐπίσης καθήμενος Σπυρ. Καλλάρης, ὁ υἱὸς τοῦ ἥρωος στρατηγοῦ, ἔπεσεν ἡρωϊκῶς εἰς τὴν μάχην τῆς Μανωλιάσας. Ὁ ὄπισθεν τοῦ Καλλάρη ὄρθιος Χαρ. Μπάκας μετὰ τὰς πρώτας μάχας ἐν Μακεδονίᾳ ἀσθενήσας ἀπεβίωσε. Καὶ μόνος ὁ ἀκριβῶς ὄπισθεν ἰστάμενος Σ. Ἀγιοβλασίτης, συμμετασχὼν ὄλων τῶν μακεδονικῶν μαχῶν, ἐπέζησεν ἄτρωτος.

ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟΙ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

Νεώτεραι

Ἀρχαῖαι

- * Ποιὸς ἔχει γείτονα κουτσοῦν
θὰ μάθη νὰ κουτσαίνει.
- * Ὅταν πεινᾷ ἡ ἀλεποῦ,
φαίνεται πῶς κοιμᾶται.

- Σκάζοντι ὁμιλῶν,
κ' αὐτὸς σκάζειν μαθήσῃ.
- Πεινώσαν ἀλώπεκα,
ὑπνος ἐπέρχεται.